

Der har de seneste år været så mange fejl hos arbejdsformidlingen og i a-kassesystemet, at tilsynet bør strammes op. Ministerens forslag om en styrkelse af tilsynsvirksomheden er selvfølgelig udmærket, men Venstre har lagt vægt på, at der blev et uafhængigt tilsyn, som ikke alene kan kigge arbejdsløshedskasseadministrationen i kortene, men også arbejdsformidlingen i relation til håndteringen af de ledige.

Venstre er bekymret for den projekt- og uddannelseskultur, der opstår i kølvandet på en lovgivning, som i den grad prioriterer uddannelsesforløb frem for pligten til jobtræning og udlusning til de private virksomheder.

Det samlede finanslovsforslag øger ikke antallet af private jobåbninger væsentligt, og der ved er der en risiko for, at flere havner på passiv bistand og færre i aktivitet.

Antallet af puljeforbild illustrerer problemstillingen meget tydeligt. Jobbene bliver skabt inden for den offentlige sektor på nogle serviceområder, f.eks. grønne job, hvor de vil konkurrere med private arbejdspladser. Alternativet er jobtræning i den private sektor. Dette vil i større omfang føre til flere varige job, mere tilfredsstillende arbejdsforhold, øget motivation og mindre udgifter for det offentlige.

Venstre finder det meget vigtigt, at der sikres ligestilling mellem selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtageres muligheder for at få bevilget børnepasningsorlov.

Venstre finder imidlertid ikke, at finanslovsforslaget er tilstrækkeligt. Venstre mener bl.a., at lediges mulighed for at få orlov fra deres ledighed skal afskaffes. Venstre finder det paradoksalt, at man med de nuværende regler kan søge orlov fra ledighed.

For at sikre gennemskueligheden i de forskellige godtgørelser ønsker Venstre at forenkle godtgørelsessystemet ved at indføre en generel ensartet godtgørelse svarende til 80 pct. af dagpengesatsen.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

En del af mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) bemærker, at som det fremgår af de af SF fremsatte beslutnings-

forslag nr. B 11 (om indførelse af en ret for langtidsledige til at få et ordinært arbejde) og B 12 (om indførelse af en uddannelsesorienteret ungdomsgaranti), er SF tilhænger af, at arbejdsløse så tidligt som muligt i arbejdsløshedsperioden får tilbud om et arbejde. Det gælder ikke mindst for unge, som skal have tilbud om uddannelse eller arbejde.

Det er spild af samfundsressourcer og af menneskelige ressourcer, at der er stor arbejdsløshed samtidig med, at der er meget arbejde, der ikke bliver udført, f.eks. inden for omsorgsområdet og inden for det grønne område, og samtidig med, at der er mange i arbejde, der knokler hårdt og har megen overtid.

Der er masser af arbejde, der kunne udføres, som ikke bliver udført. De vilkår, vi byder de gamle, de syge og børnene, er i mange tilfælde klart utilfredsstillende. Derfor er der masser af job inden for omsorgsområdet.

Der er også masser af arbejde inden for det grønne område - i form af natur- og skovpleje, oprydning af lossepladser, reovering af kloaker m.v.

Der ville også være masser af job til arbejdsløse, hvis arbejdet blev fordelt meget bedre. Overarbejde inden for områder, hvor der er en vis arbejdsløshed, burde afspadsres. Der burde åbnes for muligheden for at bruge skraldemandsmodellen til en frivillig arbejdsfordeling, hvor der er en vis arbejdsløshed, jf. SF's forslag til folketingsbeslutning om fordeling af arbejde og fri tid (skraldemandsmodellen) (B10).

SF mener, at det er vigtigt, at unge får en uddannelse, men det er vigtigt, at der skal være en valgmulighed mellem uddannelse og arbejde. Selv om uddannelse er vigtig, er uddannelse ikke meget værd, hvis der er tale om tvangsuddannelse, hvilket der i realiteten kan være tale om efter regeringens lovforslag. Efter SF's opfattelse drejer det sig om:

- at der bliver flere uddannelsespladser inden for de videregående uddannelser, f.eks. som folkeskolelærer, pædagog, sygeplejerske og inden for humaniora og samfundsvidenskaberne. Det kræver, at der afsættes flere ressourcer hertil.
- flere praktikpladser, som bl.a. må fremskaffes ved at arbejdsgiverne presses yderligere på pengepungen i form af pisk (afgift) og gulverod (tilskud).